

ПОД ЗАРЕВОТО НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ВЪВ ВИКТОРИНАТА „ПОД ЗАРЕВОТО НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ“ ИМА ПРАВО ДА УЧАСТВУВА ЕДНОКРATНО ВСЕКИ ЧИТАГЕЛ НА ВЕСТИНИКА.

НА ОТГОВОРИТЕ СРАВЛИВАНО НА 10 ВЪПРОСАЩЕ БЪДАТ РАЗДАДЕНИ НАГРАДИ: ФОТОАПАРАТИ РЪЧНИ ЧАСОВНИЦИ, АВТОМАТИЧНИ ПИСАЛКИ ПРОЧИНИ КНИГИ, ГРАМОФОННИ ПЛОЧИ И ДР.

РЕЗУЛТАТИТЕ ЩЕ БЪДАТ ПУБЛИКУВАНИ ДО 31 ОКТОМВРИ 1967 Г.

(име, презиме и фамилия)
възраст професия

АДРЕС: гр. (с.) ул. №

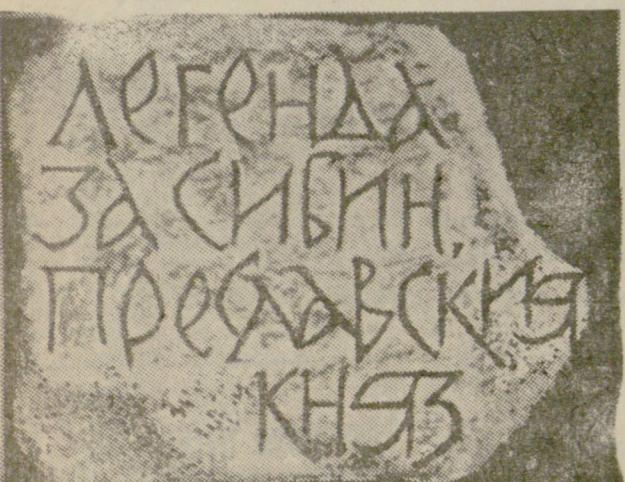
1	На кой конгрес на Съветите е обявена работническо-селската власт?	първи конгрес втори конгрес трети конгрес
2	През коя година по предложението на Ленин създаден е Съветският съюз?	1917 година 1918 година 1922 година
3	През коя година е приет членският икономически план ГОЕЛРО?	1918 година 1922 година 1923 година
4	Къде е произведен първият съветски трактор?	Ростов Киев Харков
5	По добив в какво Съветският съюз заема първо място в света?	нафта
6	Коя е най-крупната революционна пропаганда в окръга под влиянието на Великия октомври?	транспортната стачка „Съборът на апелантите“
7	Къде е роден Сотир Черкезов, виден участник в Октомврийската революция?	Свищов София Долна Оряховица
8	Кой е първият строителен обект в окръга, на който са работили съветски специалисти?	яз. „Ал. Стамболовски“ ДИП „В. Мавров“ Държ. захарни заводи
9	С кой град от Полтавска област е в дружески връзки гр. Павликени?	Кременчуг Карловка Миргород
10	Колко пъти по брой на населението Полтавска област е по-голяма от Великотърновски окръг?	три пъти четири пъти шест пъти

Подчертайте правилния отговор, впишете адреса си, изрежете талона и го изпратете най-късно до 20 октомври на адрес: Велико Търново, вестник „Борба“ (за викторината)

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ ЗА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА

ОКРЪЖЕН СЪВЕТ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА
РЕДАКЦИЯ НА ВЕСТИНИК „БОРБА“

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

Някои стигнали до владение на севастократора Стрез брашно от общия хамбар, на блягайки към Босна, разправяха, че Стрез си построил положение в Просек, над самия Вардар, и от него хвърлял в реката богомили. Не по-малко жестоко бил и сръбският крал.

Селището се огласи с проялти и плачове. Поляната прел молитвената сграда се изпълни с нови бежанди. В име господине на милост и храна, показваха раните си и разказваха своите патила.

Тогава Тихик изнесе просено

в. „БОРБА“

бр. 124, 14. X. 1967 год.

Номер 23301

1967

„НИЕ ЖИВЕЕМ ЗА НАШИТЕ ПОТОМЦИ“

(ПО СЛУЧАЙ 120 г. ОТ СМЪРТТА НА В. Е. АПРИЛОВ — 14 ОКТОМВРИ)

Роден през годината на Великата френска революция, В. Е. Априлов се оформя като обществен и културен деец под влиянието на новите идеи, прогласени от революцията и прониквали в живота на народите, особено в живота на поборените народи. Дейността му участие в рано организираното гръцко освободително движение (още от 1814 г.) е важна предпоставка за неговото народностно свидетелство и за широката му народолюбна дейност. Априлов е човек с висока култура, знае николко езика, добре е запознат в областта на историко-филологическите науки, които учило използва в своите писания в защита на националната каузата. Като човек, природно надарен с голям ум, той добре схваща важните нужди в развитието на своя народ. Историческият момент налага в живота на българския народ да се изличи фигура, която не само да импонира на нарастващите творчески народни сили, но и да окриля тези сили, да четара птица на развитието. Възторжената проповед на Панчий Хилендарски и на Софроний Врачански, проведена десетилетия по-рано, вече дълбоко е разделила сърцата и активно нарича в разните обществени проповеди на българския народ. Тя грябва да намери не само по-ярък, но и по-целенасочен и резултатен израз. Такъв израз тя намира в действността на Априлов.

Априлов въстава срещу утвърдената практика църквата да се меси в учебното дело. Според него естествена предпоставка за създаване на високо родолюбиво чувство, за опознаване на родната история и родния език е училището.

Анализирал редица обстоятелства в досегашния живот на своя народ, Априлов стига до извода — единствено верният и спасителен път за българския народ, за неговото политическо и културно развитие е дружбата му с вели-

кия руски народ, усвояването на руската култура и образование.

Със своята целокупна дейност Априлов става всепризнат авторитет сред българската интелигенция, към когото се обръщат и когото информират по най-различни въпроси. Той е дирен и тачен от всички. Защото, изглежда, характерът на дейността му се покрива с неговите изповедни слова: „Ние живеем за нашите потомци; нека захванем ние, за да могат те да довършат“. А към тези потомци две години преди смъртта си той отправя племенен зов: „Имайте за свата длъжност да обичате Отечеството си, както че видите, че обичат свето всички европейци, и помагайте му всяка

какът“. Априлов е човек с висока култура, знае николко езика, добре е запознат в областта на историко-филологическите науки, които учило използва в своите писания в защита на националната каузата. Като човек, природно надарен с голям ум, той добре схваща важните нужди в развитието на своя народ. Историческият момент налага в живота на българския народ да се изличи фигура, която не само да импонира на нарастващите творчески народни сили, но и да окриля тези сили, да четара птица на развитието. Възторжената проповед на Панчий Хилендарски и на Софроний Врачански, проведена десетилетия по-рано, вече дълбоко е разделила сърцата и активно нарича в разните обществени проповеди на българския народ. Тя грябва да намери не само по-ярък, но и по-целенасочен и резултатен израз. Такъв израз тя намира в действността на Априлов.

Анализирал редица обстоятелства в досегашния живот на своя народ, Априлов стига до извода — единствено верният и спасителен път за българския народ, за неговото политическо и културно развитие е дружбата му с вели-

кия руски народ, усвояването на руската култура и образование.

Със своята целокупна дейност Априлов става всепризнат авторитет сред българската интелигенция, към когото се обръщат и когото информират по най-различни въпроси. Той е дирен и тачен от всички. Защото, изглежда, характерът на дейността му се покрива с неговите изповедни слова: „Ние живеем за нашите потомци; нека захванем ние, за да могат те да довършат“. А към тези потомци две години преди смъртта си той отправя племенен зов: „Имайте за свата длъжност да обичате Отечеството си, както че видите, че обичат свето всички европейци, и помагайте му всяка

какът“. Априлов е човек с висока култура, знае николко езика, добре е запознат в областта на историко-филологическите науки, които учило използва в своите писания в защита на националната каузата. Като човек, природно надарен с голям ум, той добре схваща важните нужди в развитието на своя народ. Историческият момент налага в живота на българския народ да се изличи фигура, която не само да импонира на нарастващите творчески народни сили, но и да окриля тези сили, да четара птица на развитието. Възторжената проповед на Панчий Хилендарски и на Софроний Врачански, проведена десетилетия по-рано, вече дълбоко е разделила сърцата и активно нарича в разните обществени проповеди на българския народ. Тя грябва да намери не само по-ярък, но и по-целенасочен и резултатен израз. Такъв израз тя намира в действността на Априлов.

Анализирал редица обстоятелства в досегашния живот на своя народ, Априлов стига до извода — единствено верният и спасителен път за българския народ, за неговото политическо и културно развитие е дружбата му с вели-

кия руски народ, усвояването на руската култура и образование.

Със своята целокупна дейност Априлов става всепризнат авторитет сред българската интелигенция, към когото се обръщат и когото информират по най-различни въпроси. Той е дирен и тачен от всички. Защото, изглежда, характерът на дейността му се покрива с неговите изповедни слова: „Ние живеем за нашите потомци; нека захванем ние, за да могат те да довършат“. А към тези потомци две години преди смъртта си той отправя племенен зов: „Имайте за свата длъжност да обичате Отечеството си, както че видите, че обичат свето всички европейци, и помагайте му всяка

какът“. Априлов е човек с висока култура, знае николко езика, добре е запознат в областта на историко-филологическите науки, които учило използва в своите писания в защита на националната каузата. Като човек, природно надарен с голям ум, той добре схваща важните нужди в развитието на своя народ. Историческият момент налага в живота на българския народ да се изличи фигура, която не само да импонира на нарастващите творчески народни сили, но и да окриля тези сили, да четара птица на развитието. Възторжената проповед на Панчий Хилендарски и на Софроний Врачански, проведена десетилетия по-рано, вече дълбоко е разделила сърцата и активно нарича в разните обществени проповеди на българския народ. Тя грябва да намери не само по-ярък, но и по-целенасочен и резултатен израз. Такъв израз тя намира в действността на Априлов.

Анализирал редица обстоятелства в досегашния живот на своя народ, Априлов стига до извода — единствено верният и спасителен път за българския народ, за неговото политическо и културно развитие е дружбата му с вели-

кия руски народ, усвояването на руската култура и образование.

Със своята целокупна дейност Априлов става всепризнат авторитет сред българската интелигенция, към когото се обръщат и когото информират по най-различни въпроси. Той е дирен и тачен от всички. Защото, изглежда, характерът на дейността му се покрива с неговите изповедни слова: „Ние живеем за нашите потомци; нека захванем ние, за да могат те да довършат“. А към тези потомци две години преди смъртта си той отправя племенен зов: „Имайте за свата длъжност да обичате Отечеството си, както че видите, че обичат свето всички европейци, и помагайте му всяка

какът“. Априлов е човек с висока култура, знае николко езика, добре е запознат в областта на историко-филологическите науки, които учило използва в своите писания в защита на националната каузата. Като човек, природно надарен с голям ум, той добре схваща важните нужди в развитието на своя народ. Историческият момент налага в живота на българския народ да се изличи фигура, която не само да импонира на нарастващите творчески народни сили, но и да окриля тези сили, да четара птица на развитието. Възторжената проповед на Панчий Хилендарски и на Софроний Врачански, проведена десетилетия по-рано, вече дълбоко е разделила сърцата и активно нарича в разните обществени проповеди на българския народ. Тя грябва да намери не само по-ярък, но и по-целенасочен и резултатен израз. Такъв израз тя намира в действността на Априлов.

Анализирал редица обстоятелства в досегашния живот на своя народ, Априлов стига до извода — единствено верният и спасителен път за българския народ, за неговото политическо и културно развитие е дружбата му с вели-

кия руски народ, усвояването на руската култура и образование.

Със своята целокупна дейност Априлов става всепризнат авторитет сред българската интелигенция, към когото се обръщат и когото информират по най-различни въпроси. Той е дирен и тачен от всички. Защото, изглежда, характерът на дейността му се покрива с неговите изповедни слова: „Ние живеем за нашите потомци; нека захванем ние, за да могат те да довършат“. А към тези потомци две години преди смъртта си той отправя племенен зов: „Имайте за свата длъжност да обичате Отечеството си, както че видите, че обичат свето всички европейци, и помагайте му всяка

какът“. Априлов е човек с висока култура, знае николко езика, добре е запознат в областта на историко-филологическите науки, които учило използва в своите писания в защита на националната каузата. Като човек, природно надарен с голям ум, той добре схваща важните нужди в развитието на своя народ. Историческият момент налага в живота на българския народ да се изличи фигура, която не само да импонира на нарастващите творчески народни сили, но и да окриля тези сили, да четара птица на развитието. Възторжената проповед на Панчий Хилендарски и на Софроний Врачански, проведена десетилетия по-рано, вече дълбоко е разделила сърцата и активно нарича в разните обществени проповеди на българския народ. Тя грябва да намери не само по-ярък, но и по-целенасочен и резултатен израз. Такъв израз тя намира в действността на Априлов.

Анализирал редица обстоятелства в досегашния живот на своя народ, Априлов стига до извода — единствено верният и спасителен път за българския народ, за неговото политическо и културно развитие е дружбата му с вели-

кия руски народ, усвояването на руската култура и образование.

Със своята целокупна дейност Априлов става всепризнат авторитет сред българската интелигенция, към когото се обръщат и когото информират по най-различни въпроси. Той е дирен и тачен от всички. Защото, изглежда, характерът на дейност